Предания за манастири

Тлъсто до селото манастирище, в
което, има едни манастирь, за които
сега какъ разправятъ: Имало двоица братя
отъ които единия почнал да гради манас
тира, а другия се зает да копае отъ
далечъ една вода, за да я прокара да ли-
нава край селото и манастира. Всекоиа
още малко рекло да прокопе край ма-
настира, но братия я оставил прокоп-
ката ~~да~~ още задъ една скала и отишол
да види да ли брат му е вече сградил
манастира. „Море, какъ напредва ли, бре
брате, сградил ли манастира или още?
— „Ами какъ вуре работниче, брате, му
отговорил той, съ божията воля, скоро ще
га довършиме; а какъ вуре работниче съ рекъл
Да ли ще я свършиш съ божията ~~воля~~
помощь по-скоро, или ще я забавиш?" —
Ихъ, брате, рекнал посами я водя какъ
нъкоя млада невъстица?" Но тия думи
отворя, да чуе, рекнал се разсмял,
пък-какъ подвел очитъ и се забавил,
капурнала ~~сега~~ скалата и така бурно
прокопала, щото цълия манастиръ, цълото
селото отря не видъл.

—

За Брътовския и Подлозенския ма-
настиръ ами разправятъ слъдъ: Които
ли строили, Вълканакие ли строителе